

JOAN. JACOBI WECKERI
BASILIENSIS

IN

ANTIDOTARIUM GE-
minum ad Medicina Studiosos

PRÆFATIO.

TSI multa ac varia Antidotaria (vulgò Dispensatoria dicta) ab antiquis simul & recētoribus Medicis in lucem emissa sunt, rei medicæ Studiose LECTOR; tamen, quod pace tantorum Virorum dictum velim, ordinis diversitas in multis suspecta, ejusdē interurbatio non paucos neglectæ methodi accusare videtur: cū Medicamenta nec promptè inveniri, nec commodè administrari possint. Inter Græcos primū meritò locum obtinet Galenus, qui Medicamentorum historiam diversis libris, pro occasione temporis, horatu amicorum complexus est. Undecim sanè de simplicium Medicamentorum facultatibus: duo de Antidotis: septem de compositione Medicamentorum per genera: de Theriaca ad Pisonem, unum: decem de compositione Medicamentorum secundum locos edidit, non ea tantum quæ ad Sanitatem pertinent, verum etiam quæ ad Ornatum faciunt, comprehendens. Paulus Aegineta, quem Galeni simiam quidam appellare non verentur, in Medicamentorum tractatione vel nullum, vel saltem alphabeticum ordinem observavit. Oribasius ingenio diligentiaque magnus, non multam in dispositione Medicamentorum curam impendit. Inter Arabes, inventionem præstantissimorum Medicaminum insignes, tanquam Hybrida quidam Joan. Mesue, ut ex Græcis & Arabibus multa collegit Medicamenta, ita Galeni ordinem imitari voluit. Proinde quemadmodum Galenus de Medicamentorum tum generalium tum cuiq; parti affectu familiarium compositione, peculiares commentationes, insuper etiam de Antidotis scripsit: ita Mesues libro de Antidotis, Medicamenta generalia sectionibus duodecim, veluti classibus comprehendit: subinde verò cuiq; singularium partiū affectui propria Medicamēta, libro, quē ob id vulgus Medicorū de Appropriatis appellat, persecutus est. Avicenna lib. 1. de Universalibus, lib. 2. de Singularibus medicinis, ordine alphabeticò disseruit: Antidotariū deniq; lib. 5. subjunxit. Serapio librum de Antidotis, & librum de Tem-

P R Æ F A T I O .

peramentis simplicium, congeffit veriùs,quàm digeffit. Nicolaus de Compoſitis medicamentis Antidotarium edidit eo ordine,quem mul-
 ti inveltigare,pauci invenire poſſint.Ex recentioribus quamplurimi in
 hoc ſtadium descendentes, uti ſtudium voluntatemque ſuam Reipub.
 comprobarunt, ita nunc particularia generalibus, nunc artificialia na-
 turalibus, nunc ornantia curantibus commiſcentes à methodo exor-
 bitaſſe videtur.Ergo cum etiamnum in medio Antidotaria palma, et ita
 loquar,propoſita eſſet, cum Medicis præſtantiffimis,iuſdemq; civibus
 & collegis meis, conſilio communicato, hoc geminum Antidotarium
 magno animo ſum aggreſſus, idq; divino auxilio ad finem perduxì. De
 cuius methodo ſi fortè quæras, reſpondeo, obſervâſſe me in tanta me-
 dicamentorum varietate, id quod in aliis artibus & ſcientiis omnibus
 ſapientiffimi quiq; viderunt, & obſervarunt: nempe, omnem legitimam
 docendi rationem conſtare partim univerſalibus præceptis, partim ex-
 emplis particularibus. Itaq; hîc quoq; geminas oportere Operis noſtri
 partes cõſtituere. Unam univerſalem, quæ verſetur circa præcepta uni-
 verſalia. Primùm quidem de Medicamentorum communi materia, va-
 riis formis modisq;, quibus ex tali materia præparantur exhibenturq;
 Aquæ, Syrupi, Julapia, Decocta, Infuſiones, Clyſteres, Gargarifmata,
 Errhina, Epithemata, Fomenta, Embrochæ, Inſeſſiones, Balnea, Olea,
 Species, Tragemata, Electuaria, Opiata, Cõſervæ, Conditæ, Eclegmata,
 Extracta, Linimêta, Unguenta, Emplaſtra, Cataplaſmata, Cerata, Dropa-
 ces, Synapiſmi, Tabulæ, Trochiſci, Collyria, Apophlegmatiſmi, Glandes,
 Peſſi, Sacculi, & quæcunq; hujus generis ſunt aliæ medicamentorum
 forme. Secundò de Medicamentorũ qualitativis primis, eorumq; qua-
 tuor ordinibus: præterea de qualitativis ſecundis, Emollientibus ſc. In-
 durantibus, Rarefacientibus, Attrahentibus, Repellentibus, Purgan-
 tibus, Adurentibus, & ejus generis reliquis omnibus. Quæ admodum
 etiã tertio, de variis officiis & actionibus, tam Medico, quàm Pharmaco-
 pœo neceſſariis, Inſolatione medicamentorum ſcilicet, Extrãctione, In-
 fuſione, Mollitione, Diſſolutione, Exſiccatione, Aſſatione, Uſtione, Co-
 loratione, Aromatizatione, Conditura, Lotione, Expreſſione, Putrefa-
 ctione, Diſtillatione, aliisq; omnis generis omnibus. Eam ipſam ergo
 Operis noſtri partem, quæ circa univerſalia præcepta hæc occupatur,
GENERALE ANTIDOTARIUM nuncupavimus. Et ecotrã partem
 alteram, quæ verſatur circa particulares omnis generis remediorũ for-
 mas, exempla q; particularia, verbi gratiã, Syruporũ, Electuariorũ, Un-
 guentorum, & ſimiliũ, **ANTIDOTARIUM SPECIALE** appellavimus:
 quod à ſuperiori differt, ſicuti Praxis à Theoria: & proinde in hoc ge-
 nere etiam **ANTIDOTARIUM GENERALE** Medicamentorum
 Theoriam, **SPECIALE** verò Praxin, ſive Hiftoriam cõplectetur. Idem
 verò hoc poſterius Antidotarium etiam in tres libros, ſicuti prius,
 partiti

P R Æ F A T I O.

partiti sumus: quorum priores duo de medicamentis tum simplicibus, tum compositis, sive artificialibus, ad sanitatem conferentibus agunt: tertius verò parerga medica (ne quid huic tractationi videretur deesse) ad ornatum spectantia continet. Nam cum & prisci, Archigenes, Asclepiades, Crito, Cleopatra, Heras, Soranus, quod apud Galenum, libro de Compositione medicamentorum secundum locos, videre licet, hæc de materia scripserint: Neotericorum quinetiam non pauci, Itali potissimum & Galli, gentis suæ in ornandis corporibus morem secuti, Cosmetica tractaverint: nihil me ab officio Medici alienum, si illos certa methodo sequerer, facturum putavi. In singularium medicamentorum enarratione causas, effectus & accidentia, quanta potuimus diligentia, examinavimus, & declaravimus ex præstantissimis quibusq; non solum Græcis & Arabibus, verum etiã Latinis, Italis, Gallis, Hispanis, & Germanis (quorum catalogum paulò post subnectemus) optima quæq; & seligendo, & digerendo: quorum usus & Medicis & Pharmacopœis maximus esse possit. Medicis quidem, ob remediorum copiam, methodicamque rationem, ut qui sine labore ex hoc Opere, medicamenta ad quævis corporis mala, tanquam ex promptuario facillè invenire queant: Pharmacopœis verò, ad meliorem & diligentiore præparationem, tractationemq;. Hæc sunt, amice L E C T O R, quæ tecum de nostro hoc gemino Opere conferre volui. Quod si tuis usibus ulla ratione interserviet, ut mihi id gratissimum erit, ita operam deinceps dabo, ut ocii nostri rationem in aliis Medicis operibus perficiendis Asclepiadarum amplissimo ordini comprobem. Tu interea hisce fruire: & si nostrum hunc laborem Reipublicæ utilem putas, generoso Heroi L A Z A R O S U E N D I O, Cæsareæ Majestatis Polemarcho, belli pacisq; artibus clarissimo, gratias habe: cujus hortatu animus sæpè, quantumvis languentibus corporis viribus, nobis ad hæc conficienda restitutus, vel saltè excitatus fuit. Cujus itidem suasu tantum nobis accessit audaciæ, ut invito Cæsari vigilias hæc nostras dedicaremus, eiq; uni præ cæteris studia nostra comprobare niteremur, cui placuisse

non ultima, sed solidissima laus est.

Vale, Colmaræ, Idib. August.

M. D. LXXIV.